

ALOIS JIRÁSEK: Na dvoře Vévodském. ROMÁN.

Za hodinu na to vyjely z náhod- ského zámku tři kočáry. V prv- ním seděli vévodští manželé, v druhém princeessy a v třetím milo, Laroche a komorník. Vévodkyně nechtěla ani tyto ze služobnictva, však vévoda povně ustanovil, že starý Martin také pojedě.

Anna Karolině nebylo to patrně milo, ale nebylo vyhnuti.

Mezi dvořanstvem kolovaly vše- liké zprávy a vtípy.

"Vévoda je v libáncích," vtíp- kovali.

"A vévodkyně také. Má tedy dvoje —"

O Johanně ani slovíčka. O ní netušil nikdo toho nejmenšího.

"Považte," sděloval vévodský úředník kolegovi svému, "po- važte, tajemník nebyl před vévo- du donad předpustěn!"

"Jindy byl u něho každou ho- dinu. — Padne..."

"Jako jeho návrh..."

V údolí ratiboříckém zásefím stromů vine se Úpa. Za ní bujně zelená lučina po celém úzkém údolí podél toku šumné řeky ve stínu starých olší i proti toku až tam k severu, kde mizí v šeru tmavých lešů. Tu i tam uprostřed kvetou- cích luk skupina starých, koň- stých stromů, dubů neb javorů, jejich tmavý stín od světlé zeleni vábně se odráží. Za lukami vypíná se táhlá úbočí, zelené, křovím i stromy porostlé, pravý bok údolí a tam, kde k jihu se sklání, bělá se bujnou zelení letohrádek ratibo- řícký. Nevyniká uměleckou vý- stavností, ale milou polohou. Prů- čelím svým nehledí do lepého ú- dolí, nýbrž do parku, na jehož po- kraji stojí. Před průčelím, kořím listem a pestře kvetoucím svače- cem téměř zakrytým, rozkládá se zahrada, plná kvetoucích rostlin a libé páchoucích keřů. Dále bly- ští se hladina nevelkého rybníka, na jehož čistě upraveném břehu několik starých buků pyšně koru- ny své vypíná. Pod nimi dvě la- vičky zvoucí k odpočinku v chla- divém zásefí šumného baldachý- nu. Za rybníkem přestává zahra- da, mění se v háj, jímž četné stezky, tělostým písek posypa- né, se křížují. Skupiny rozmani- tých stromů, buků, lip, dubů, bříz i javorů houstanou; přicházejí ze šumného háje do lesa. V jeho šeru zaláhodí oku tu tam světlé zelené palouček se studánkou, neb omše- nou a úponkovitými rostlinami zarostlou poustevnou. Slunce za- padlo. V příjemném stínu před průčelím seděl vévoda Petr se svou rodinou. Právě pojedli; ny- ní užívali krás tichého podvečera. Lehounký vítr zanešel k nim vůni květin a zahrával si v loubi po- stře se vinoucíma. Spokojenost, mír kol panující zavítal i k vévod- ské rodině. Princeessy měly slovo. Vzpomínaly na loňský rok, když tu meškaly. Tenkrát zahrály si na venkovanky. Přestrojily se v selský, pro ně ovšem z jemné lá- ky ušitý kroj a celý den vykoná- valy "práce". Lehounkými hra- bami hrabaly seno, lovily ryby v rybníčku a na potose parkem te- koucím, podívaly se do zahrada- ňova ohleda. Krmitly tam jeho pěknou kravičku, jí přinesly čer- vený obojek, varily pak samy oběd a ploty z lučních květin věno- vání bohaté své vřasy stobily. Hravou prael pobavily se až do ú- navy. Na to nyní vzpomínaly, těšilo se, že zejtra znovu si to tak zavohou. Šaty venkovské byly tu od loňska uschovány. Johanka se nepochybně, že poručila, aby její oblek byl jí do ložnice přine- sen. Pak opět hovor změněn, až

díral. Anna Karolina ustoupivši do tmavého stínu hledí upně v tu stranu — hle, tam muž, jenž o- patrně se blíží, často se zastavuje. Stnul zas, naslouchá. Ještě chví- lku nechá ho čekati — teď sebou pohrula, již ji zpozoroval!

"Má bohyně!" zvolal stlume- ným hlasem vášnivě a již stojí před ní, již kleká, ruce k ní tou- žebně vztahuje. Však nedopusti- la, aby k zemi klesl. Chopila se jeho rukou, již stojí paní po boku, blízko, blízoučko...

"Já vás povedu," řekla tiše a hlas její se lehounko chvěl.

"Jdu do nebes, do ráje!"

Opřela se o jeho rámě tak pří- tulině, zmožena jsouc něhou a mi- lostným zářem. Zacházejí do še- ra stromů, na mýtině zabědal se její šat. Zanikl.

Pobočními dveřmi letohrádku vyklouzla do zahrady dívčina jako luň. Stanula, naslouchá — ticho. Zpod sádku a ramena haličích vy- hlíží roztomilá tvářička, mladá a svěží. Každý by řekl, že ta dívči- na v šátku a krátké zelené, červe- nou pentlí lemované sukničce, je vesnička v nedělním rouše. Ale kdo by nahlédl v tu jeounou tvář, kdo by uzel malou nožku v níž- kém střevíčku a bílou, aristokra- tičtější ruku, šátek na prsou přidr- žující, ten by ji poznal. Chvilku Johanna váhala. Všichni spí, nikdo jí nepozoroval a park je ve- líký, stinný. A přece se zachvěla. Bylo jí divně, slastno i úzko. Křo- ví jasmínové, lilimnikové a všecko kvítí vydychovalo vůni až opoj- nou; v houštinách a stromech šo- vevalo listí a z hlubin parku bylo slyšeti temný, hluboký povzdych starých stromů.

"Giacomo!" zaneptala roztouže- ná dívka. Šla ve stínu, vyhýbala se stezčkám mezi záhony květinov- ými, držíc se při křovinách. On přijde, zajisté přijde! Kdyby ne- mohl! Oh, on přemůže všechny překážky! Zdaž-li se však setka- jí! Zaneptala ku kraji parku, od- klouz byl rozhled na údolí. Často jí zastavil selest křovin, nebo vy- plášený pták.

Přišla na malý palouček, obe- pjalý tmavým lesem; na jeho po- kraji stála útulná chaloupka s om- šenou střechou a stěnami kořím listem a břechátem úplně zarost- lými. Tmavou zelení lesa se malá okénka. Usedla před ní na lavičku. Les šuměl jí nad hlavou. Za domkem hrčel potůček. Hle- děla upně v stranu, odkud Ar- noldi měl přijíti. Domnívala se, že jej tu najde a on dosud nepři- šel. Mohl-li? Proč by nemohl? Hleděla k nebi, hleděla do lesa — každý kus ji klamal. Zdálo se jí, že slyší kroky — dech tajíc na- slouchala — nikdo nešel. Domně- lý krok utíel a zase jen stromy šuměly a potůček hrčel dále svou. Šnal bloudí, nemůže jí naléztí. Šla opět blíže k zámečku, zasta- vuje se a naslouchá...

Vévoda Petr probral se náhle ze spaní. Zdálo se, že někdo klepá na dveře —

"Kdo to?"

"Já, Výkosti, Martin —"

"Vstup; co je?" ptal se, když komorník úplně přestrojený vstou- pil.

"Výkosti, prosím, račte dovolit, abych vás na kvap přistrojil —"

"Pozorovals něco? Johanna?"

Martin jen kynul hlavou. —

Mezi stromy běhal se šat paní vévodkyně opírající se o rámě Ar- noldiho.

Zahnuli v pravo, a za nedlouho stanuli u oměněn poustevny. Roz- hled odtud na zarosený, kvetoucí palouček, na mohlutné stromy list- náte i jehličnaté, jej objímající, na hvězdnaté nebe byl velmi pávab- ný. Umělá, hezounká postevna s víčkou a zvončkem stála v hlubo- kém stínu. Vnitřek její, kde ky- přá pohovka a dvě křesla zvaly k odpočinku, nesvědčily opravdivé- mu asketovi. Před dveřmi usedli na mešovou lavičku.

"Jsem tu já?"

"Jsem. Všichni spali a vévoda nepůjde se prošetřit; nemá tu hubu v křovině ukrytou —"

Ó, huby tu vláde dost. Vše- cho plno libých zvuků, jedna me- lodie, jedna píseň.

"Já?"

"Lásky!" zaneptal Arnoldi.

Vévodkyně tiskla ruku pévočce k roztoučeným řadřm.

"Výkosti, pojďte do vnitř, tam je bezpečněj."

"Vy se bojte?"

"O vás, o sebe ukaliv —"

"Nikdo nie netuší."

PROČ JE TO

že tak mnoho chorob, které zjevně vzdorovaly zručnosti proslulých lékařů podávají se klidnému vlivu obyčejného domácího léku

DRA. PETRA HOBOKO

Protože ono jde přímo na kofen zla, nečistota v krvi. Je přípra- veno z čistých zdravých prospívajících kořenek a bylin a je v užívání po více než sto roků—dostí dlouhou to dobu, důkladně jeho hodnotu zkoušeli.

Ne jako jiné léky, nelze ho dostati v lékárnách, nýbrž dodává se lidem přímo od jediných vyrábětelů a majitelů. Píšte

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,

112-118 So. Meyne Ave., CHICAGO, ILL.

Pomníky, jakož i různé náhrobní kame- ny zhotovuje vkusně a levně česká firma

Trans-Mississippi Marble & Granite Works

FRANK NOVÁK, majitel.

1413-15 So. 13th Str., Omaha, Neb.

Nejlepší trvalou pomínkou na Vaše zesnu- lé jest zajisté krásný pomník.

Krajané z venkova, chcete-li ušetřiti peněz, obraťte se na tuto firmu s úplnou důvěrou. 36-44

Za uspokojení ručí **Frank Novák.**

Nejstarší a nejlepší místo pro sešuku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v číste 1304 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva na čepu. **PLZEŇSKÉ** z Mořtanického pivovaru v Plzni v Čechách. **Hobran** Mních Bavorska pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust ziskalo rozsluhou reputaci.

Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže. 401f

Jedna třetina na hotovosti

a ostatek na roční splátky zakoupí bohaté pozemky, ležící pouze míli od nového města na dráze v Refugio okresu v Texasu. Tyto pozemky jsou pouze jedenáct mil od moře vzdá- leny a proto též mrazy nepoškodí zimní úrodu zeleniny a v létě opět vítr od moře chladí horka. Cena těchto pozemků jest pouze \$50 akr a povážíte-li, že zde můžete pěstovati řo- dy v zimě i v létě, jest tento pozemek velmi levný. Tyto pozemky jsou v nejzdravější části Texasu a jsou rozměřeny na 5 — 10 a 40-akrové farmy. Dobré vody v mělkých stud- ních pozemků.

Bohemian Information Bureau,
1325 William St., Omaha, Neb.

Čtete nově vyšlou knihu

VŮDCE KU ZDRAVÍ

(třetí vydání)

EXTRA.

EXTRA.

kteřou původně napsal prostulý **DR. E. C. COLLINS**

(Zakladatel Collinsova Léčebného Ústavu)

Dobře známý léčebný ústav "The Collins New York Medical Institute" vydal právě teď novou knihu ve prospěch českého lidu. V knize této můžete se dočísti všelicos o **zachování zdraví**, jakož i o příznacích, průběhu a léčení rozmanitých chorob. Kniha jest psána v lehkém a dobře srozumitelném slohu — proto ať jí každý náš krajan, **muž nebo žena, mládenec anebo panna**, přečtá, ježto mu to bude k velikému prospěchu pro celý život.

V knize jsou četná **krásná vyobrazení**, tušová i barevná, která nemálo slouží k lepší- mu porozumění věci. Nejsou to žádné hatlaniny, jaké byly některými humbukářskými lékaři mezi Čechy vysílány, ale jest to skutečně **poučná, užitečná a potřebná kniha**, a nít se mo- hou lidé naučit mnoho dobrého, jak se vyhnout chorobám, jak si udržet zdraví, v případě choroby jak se léčit a jak rozeznávat nemoc. **Kniha obsahuje přes 200 stran** (dvě stě) s četnými vyobrazeními lidského těla i tajných ústrojí obojího pohlaví. Když člověk přečte tu- to knihu, tu zajisté shledá a uzná, že je to kniha válná a prospěšná a proto bylo by žádouco, aby jí každý náš krajan i krajanka a vůbec každá česká rodina doma měla.

Ať jste zdraví nebo nemocní, pište si pro tuto knihu. Jste-li nemocní, tož na každý pád, dříve než se obrátíte na jiného lékaře neb léčebný ústav, **pište pro onu knihu** — v ní najdete dobře popsanou svou chorobu jakož i příčiny, a kterých porstala a znaifice toho, tož se potom **lehčeji a dříve** vyčlíte. Velikou pochvalu dlužíme Collinsovu léčebnému ústavu, že vydal tuto poučnou knihu a to tím více, že on našel, aby se:

5 tisíc knih zdarma rozdáho mezi náš národ po celé Americe. Proto objednejte si jí, pokud zásoba stačí. Každý, kdo by chtěl knihu tu dostat, nechť také na dolo udanou adresu za 10 centů poštovních známek na poštovní dopravu a dostane jí zdarma.

Jak už všeobecně známo jest, lékař účinkující v tomto ústavě s popisou nemoci posná- stav nemocného; jeho velká zkušenost a hluboká věda umožňují mu úspěch v léčení lidí, kteří jsou na sta, ba i na tisíce mil vzdáleni.

Dopisete-li si pro knihu, pošleme Vám jí ihned. Dopisy adresujte:

The Collins New York Medical Institute, (Inc.)
140 West 14th St., New York, N. Y.